

காணீரே கஞ்சமலர் கண்ணன் வந்து நின்றதயும்
கை வெண்ணையை தின்றதயும் - காணீரே

தூணிருத்த தன்ன நடு தொங்கும் உரி மேலே
துப்பு கண்டு கொண்டான் யாரோ
சொல்லி வைத்தாற்போலே
நாணிக்கோணி நின்ற ஒரு நங்கை அவள் மேலே
நல்ல மணம் கமழ் பதம் கொண்டேறி
மெல்ல உரியாடி சிந்தை களவாடி - காணீரே

ஆனாலும் வெண்ணை வெண்ணை வெண்ணை என்றான்
இவனுக்கு அப்படித்தான் வெண்ணை என்ன சுவையோ

போனாலும் வந்தாலும் தன் அழகை காட்டி
புத்தியை மயக்குகிறான் இது என்னவோ
புது மலர் வண்டு கரு விழியாட
புன்னகை தந்தொளி நிலவென்றுமாட
கொற்றவன் செய்த களவை மற்றவன் என கருதி
கூட நீ ஆட கோவிந்தனும் பாட - காணீரே